

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาลักษณะความผิดพลาดและความบกพร่องในการเขียนของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยที่ปรากฏ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ตอนที่ 1 เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการการเขียน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการการเขียนดังนี้ คือ

1. ใช้คำผิด
2. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม
 - 2.1 ใช้คำและกลุ่มคำที่ต่างระดับ
 - 2.2 ใช้คำและกลุ่มคำไม่เหมาะสมกับภาษาเขียน
3. ใช้ภาษาไม่กระชับ
 - 3.1 ใช้ประโยคกำกวม
 - 3.2 ใช้ประโยคไม่ต่อเนื่องกัน
 - 3.3 ใช้ภาพพจน์สื่อความหมายไม่ชัดเจน
4. ใช้ภาษาไม่สละสลวย
 - 4.1 ใช้คำเกิน
 - 4.2 ขาดคำ
 - 4.3 ใช้คำไม่เหมาะสม
5. การสะกดการันต์
 - 5.1 ใช้พยัญชนะผิด
 - 5.2 ใช้สระผิด
 - 5.3 ใช้วรรณยุกต์ผิด
 - 5.4 ใช้ตัวการันต์ผิด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ตามเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการการเขียนได้ดังนี้ คือ

1. ใช้คำผิด

การใช้คำผิด หมายถึง การเลือกใช้คำชนิดเดียวกันไม่ถูกต้อง เช่น ใช้คำลักษณนามผิด, ใช้คำสันธานผิด เป็นต้น ซึ่งข้อบกพร่องที่พบในงานวิจัยนี้แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1.1 ใช้คำนามผิด

1.2 ใช้คำกริยาผิด

1.3 ใช้คำบุพบทผิด

1.1 ใช้คำนามผิด หมายถึง การเลือกใช้คำนามที่มีความหมายไม่เข้ากับเนื้อความในประโยคนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคำนั้นมีเสียงและความหมายที่ใกล้เคียงกัน คำที่ขีดเส้นใต้คือคำที่ใช้ผิด ส่วนคำที่อยู่ในวงเล็บ คือ คำที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง ก. เมืองไทยปกครองด้วยระบบประชาธิปไตย

(ระบอบ)

คำว่า ระบบ หมายถึง ทำนอง ลำดับ ระเบียบที่รวมส่วนต่างๆ เข้าด้วยกัน ส่วนคำว่า ระบอบ หมายถึง ระเบียบการปกครอง คำนามทั้งสองคำนี้เป็นคำนามที่มีเสียงและความหมายใกล้เคียงกัน จึงทำให้นักศึกษาเลือกมาใช้ผิด

ข. ตามหมายกำหนดการของการเปิดอาคารคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยฯ

(กำหนดการ)

คำว่า กำหนดการ หมายถึง ระเบียบการที่บอกถึงขั้นตอนของงานที่จะต้องทำตามลำดับ ส่วนคำว่า หมายกำหนดการ หมายถึง เอกสารแจ้งกำหนดขั้นตอนของงานพระราชพิธีที่จะต้องอ้างพระบรมราชโองการ คือ ขึ้นต้นด้วยข้อความว่า “นายกรัฐมนตรี” หรือ “เลขาธิการพระราชวัง รับพระบรมราชโองการเหนือเกล้าฯ สั่งว่า” เสมอไป

ค. กิจกรรมด้านการส่งสินค้าออกของบริษัท มีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับ

(กิจการ)

คำว่า กิจกรรม หมายถึง การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ ส่วนคำว่า กิจการ หมายถึง การงานที่ประกอบ, ธุรกิจ

ง. สุกัญญาได้รับยกย่องให้เป็นครูแห่งชาตินับเป็นเกียรติคุณแก่วงศ์ตระกูลอย่างยิ่ง
(เกียรติประวัติ)

คำว่า เกียรติคุณ หมายถึง เกียรติ คุณที่เลื่องลือ ส่วนคำว่า เกียรติประวัติ หมายถึง ประวัติ
ที่ได้รับการสรรเสริญ, ประวัติที่เลื่องลือ

จ. เธอมีกิริยาวาจาที่อ่อนหวาน
(กิริยา)

คำว่า กิริยา หมายถึง การกระทำ, อาการที่แสดงออกมามีด้วยกาย, มารยาท, บางที่ใช้ใน
อาการที่ดี ส่วนคำว่า กริยา หมายถึง คำที่แสดงอาการของนาม หรือสรรพนาม

ฉ. อาจารย์ท่านนี้เป็นเกจิอาจารย์ด้านดนตรีไทย
(ปรมาจารย์)

คำว่า เกจิอาจารย์ หมายถึง อาจารย์บางพวก (มักใช้ในทางศาสนา ไสยศาสตร์) ส่วนคำว่า
ปรมาจารย์ หมายถึง อาจารย์ผู้เป็นเอกหรือยอดเยี่ยมในทางวิชาหนึ่ง ในที่นี้ควรใช้คำว่า ปรมาจารย์
จะเหมาะสมกว่า

ช. พิธีโล้ชิงช้าเป็นพิธีการ ของศาสนาพราหมณ์
(พิธีกรรม)

คำว่า พิธีกรรม หมายถึง การบูชา, การทำพิธี ส่วนคำว่า พิธีการ หมายถึง การที่เกี่ยวกับพิธี
และแบบหนังสือการทูต, งานที่ต้องทำไปตามระเบียบพิธี

1.2 ใช้คำกริยาผิด หมายถึง การเลือกใช้คำกริยาที่มีความหมายไม่เข้ากับเนื้อความใน
ประโยคนั้น

ตัวอย่าง ก. เจ้าหน้าตวงหนักนี้จึงขอผิดไปอีก 3 วัน

คำว่า ผัด หมายถึง เปลี่ยนแทนที่กัน, เปลี่ยนเสื้อผ้า ส่วนคำว่า ผัด หมายถึง เอาสิ่งที่ใช้
เป็นอาหารใส่ลงในกระทะที่มีน้ำมันหรือน้ำเล็กน้อยตั้งไฟแล้วพลิกกลับไปกลับมาจนสุก, เรียกอาหาร
ที่ทำด้วยวิธีการเช่นนั้นว่าผัด, ย้ายไปย้ายมา, หมุนไปหมุนมา, ขอเลื่อนออกไป

ข. กรณีรัฐบาลดำริจะให้มีการสร้างสถานีรถไฟถูกทั้งตั้งจากประชาชน
(ทักท้วง)

คำว่า ท้วงติง หมายถึง ค้านไว้ คำว่า ทักท้วง หมายถึง กล่าว หรือแสดงออกเป็นทำนองว่าไม่เห็นด้วย

ค. ตำรวจจับโจรเรียกค่าไถ่ได้ที่หน้าโรงเรียนนครสวรรค์
(ไถ่)

คำว่า **ไถ่** ก. หมายถึง เอาออกจากที่หนึ่งไปใส่อีกที่หนึ่ง, เอาสิ่งหนึ่งออกแล้วเอาอีกหนึ่งใส่เข้าไปแทนที่, ถอดแบบ, ถอดลักษณะหรือนิสัยใจคอมา ส่วนคำว่า ไถ่ หมายถึง ถอนคืนสิ่งที่จำนำ จำนองไว้, ยอมเสียเงินหรือสิ่งอื่นเพื่อให้ทาสเชลย, ผู้ถูกลักพาตัวหรือตัวประกันได้รับอิสระ, ขอฟ้นโทษหรือความผิดโดยเสียเงินหรือสิ่งอื่น

ง. อาจารย์ไปนิเทศนักศึกษาที่ไปฝึกงานที่โรงพิมพ์เสรีนคร
(นิเทศ)

คำว่า นิเทศ น. หมายถึง คำแสดง, คำจำแนกออก, ก.ชี้แจง, แสดง, จำแนก ส่วนคำว่า นิเทศก์ หมายถึง ผู้ให้คำแนะนำ, ผู้ชี้แจง

1.4 ใช้คำบุพบทผิด หมายถึง ใช้คำที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำหรือประโยคผิด เช่น กับ แก่ แต่ ต่อ ด้วย โดย ตาม ข้าง ถึง จาก ใน บน ได้ ลิ่น สำหรับ นอก เพื่อ ของ เกือบ ตั้งแต่ แห่ง ที่ เป็นต้น

ตัวอย่าง ก. นักศึกษาปีที่สี่ที่จบการศึกษาจะต้องยื่นข้อมูลจบการศึกษากับเจ้าหน้าที่ทะเบียน
(ต่อ)

ข. ผู้มีวาจาสัตย์ยอมได้รับความเชื่อถือจากผู้อื่น
(ต่อ)

ค. อย่าโกรธตอบแก่คนพาล” ควรจะเติมคำใดที่เหมาะสม
(ต่อ)

ง. เขาสร้างกองทุนนี้ขึ้นมาสำหรับนักศึกษาที่ยากจน
(เพื่อ)

2. ใช้ภาษาไม่เหมาะสม

2.1 ใช้คำและกลุ่มคำที่ต่างระดับ

ยกตัวอย่าง ก. ในเมืองนี้ยังมีสถานที่ให้เที่ยวชมหลายแห่งล้วนแต่น่าทัศนและน่าศึกษา

ควรเลือกคำที่อยู่ในระดับเดียวกันมาใช้ คือ เปลี่ยนคำว่า "ทัศน" เป็น

ข. บิดามารดามีหน้าที่เลี้ยงดูลูก อบรมสั่งสอนลูก

ควรเลือกคำในระดับเดียวกันมาใช้ คือ บิดามารดา กับ บุตร, พ่อแม่ กับ ลูก

ค. ในสังคมไทยปัจจุบันนี้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมผู้ชาย

ประโยคนี้อาจให้เหมาะสม คือ ในสังคมไทยปัจจุบันนี้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมบุรุษ

หรือ ในสังคมไทยปัจจุบันนี้ผู้หญิงมีสิทธิเท่าเทียมผู้ชาย

2.2 ใช้คำและกลุ่มคำไม่เหมาะสมกับภาษาเขียน ยกตัวอย่าง

การใช้คำที่ไม่เหมาะสม

เยอะเยอะ

แต่งตัว

โหวต

ผลสืบเนื่องที่ตามมา

พัฒนาไปในทางที่ดี

นวัตกรรมใหม่ๆ

พวกเรามีความยินดี

เมื่อไหร่

ยังไง

ยังงั้น

เค้า

แอร์

คอม

ทีวี

มหาลัย

วิทยาลัย

ชีเหนียว

ดีใจ

ข้อปึง

แบงก์กรุงศรีฯ

การใช้คำที่เหมาะสม

มากมาย

แต่งกาย

ออกเสียงลงคะแนน

ผลที่ตามมา

พัฒนา

นวัตกรรม

พวกเรายินดี

เมื่อไร, เมื่อใด

อย่างไร

อย่างนั้น

เขา

เครื่องปรับอากาศ

คอมพิวเตอร์

โทรทัศน์

มหาวิทยาลัย

วิทยาลัย

ตระหนี่

นักจัดรายการวิทยุ

ข้อของ

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา

การใช้คำที่ไม่เหมาะสม

เปิดโปง

ทุ้ม

โคราช

คนแก่

ไม่เป็นสับปะรด

ลุ่ม

ตาข้าง

โรงหนัง

การใช้คำที่เหมาะสม

เปิดเผยความจริง

ลงทุนมาก

จังหวัดนครราชสีมา

ผู้สูงอายุ

จัดซื้อหรือนำเข้า

คาดหวัง

ตกตะลึง

โรงภาพยนตร์

เป็นต้น

3. ใช้ภาษาไม่กระจ่าง

3.1 ใช้ประโยคกำกวม

ยกตัวอย่าง

ก. มลฑาทิพย์ไม่มาเรียนเพราะตาเจ็บ

ประโยคนี้กำกวม เพราะมี 2 ความหมาย คือ

ความหมายที่ 1 มลฑาทิพย์ไม่มาเรียนเพราะพ่อของแม่ป่วย

ความหมายที่ 2 มลฑาทิพย์ไม่มาเรียนเพราะดวงตาของเธอเจ็บ

ข. ในความรู้สึกของดิฉัน...ผู้ชายคนนี้ใช้ให้ทำอะไรเต็มใจทำเสมอ

ประโยคนี้กำกวม เพราะมี 2 ความหมาย คือ

ความหมายที่ 1ผู้ชายคนนี้ ใครใช้ให้เขาทำอะไรเต็มใจ เขาเต็มใจทำให้เสมอ

ความหมายที่ 2ผู้ชายคนนี้ใช้ใครทำอะไรได้เสมอ

ค. พัชรินทร์จะไปเยี่ยมเพื่อนกับน้องสาวที่เพิ่งแต่งงาน

ประโยคนี้กำกวม เพราะมี 2 ความหมาย คือ

ความหมายที่ 1 พัชรินทร์กับน้องสาวจะไปเยี่ยมเพื่อนที่เพิ่งแต่งงาน

ความหมายที่ 2 พัชรินทร์จะไปเยี่ยมเพื่อน และน้องสาวของเธอที่เพิ่งแต่งงาน

ง. แม่ของฉันไม่ชอบกินข้าวเย็น

ประโยคนี้กำกวม เพราะมี 2 ความหมาย คือ

ความหมายที่ 1 แม่ของฉันไม่ชอบกินอาหารมื้อเย็น

ความหมายที่ 2 แม่ของฉันไม่ชอบกินข้าวที่เย็น

จ. การเดินทางยังให้ความรู้แก่ผู้เดินทาง ทางอ้อมด้วย”

คำว่า “ทางอ้อม” เป็นคำขยาย ควรวางไว้ใกล้ ๆ กับคำที่ถูกขยาย คือ “ให้ความรู้” การวางคำขยายผิดที่ย่อมทำให้เข้าใจความหมายทั้งหมดผิดไป

3.2 ใช้สันธานไม่เหมาะสม

ตัวอย่าง ก. นอกจากนี้เราควรปลูกต้นไม้เพื่อช่วยให้โลกของเรามีภาวะทางธรรมชาติที่สมดุล เพราะสีเขียวของต้นไม้สามารถช่วยให้เกิดความร้อนได้

ประโยคนี้ไม่ได้เป็นเหตุเป็นผลกัน แต่มีคำสันธาน “เพราะ” ควรตัดออกไปจะเหมาะสมกว่า

ข. แม่ทำงานหนักมาตั้งแต่เด็ก เพราะไม่มีเวลาดูแลสุขภาพของตน
ประโยคนี้ คำว่า “เพราะ” ควรเปลี่ยนเป็นคำว่า “จึง”

ค. เขาต้องดูแลพ่อที่ป่วยหนัก แล้วต้องลาออกจากงาน
ประโยคนี้ คำว่า “แล้ว” ควรเปลี่ยนเป็นคำว่า “จึง”

ง. สิงคโปร์เป็นเกาะเล็ก ๆ ตั้งอยู่ในชัยภูมิอันเหมาะสม เพราะเป็นศูนย์กลางของ
สายการบินนานาชาติ

ประโยคนี้ คำว่า “เพราะ” ควรเปลี่ยนเป็นคำว่า “จึงได้”

จ. แต่ประเทศไทยเป็นแหล่งรองรับสินค้าจากสิงคโปร์และเป็นผู้ส่งแรงงานราคาถูก
ให้แก่สิงคโปร์ด้วย

ประโยคนี้ไม่ใช่ความหมายในทางตรงข้าม แต่เป็นในเชิงแสดงเหตุผล คำว่า “แต่”
ควรเปลี่ยนเป็นคำว่า “เพราะ” จึงจะเหมาะสม

3.3 ใช้ภาพพจน์สื่อความหมายไม่ชัดเจน

การใช้ภาพพจน์ในการสื่อความ เป็นกลวิธีที่ใช้ถ้อยคำในลักษณะเปรียบเทียบโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเกิดภาพในใจ (image) ที่แจ่มชัดกว่าการใช้ภาษาธรรมดา * การใช้ภาพพจน์ไม่เหมาะสมทำให้ผู้อ่านไม่อาจเห็นภาพตามได้อย่างชัดเจน

ตัวอย่าง

ก. มองเห็นท้องฟ้าช่างสุกใสเปล่งปลั่งราวกับแก้มของหญิงสาว

“สุกใส” และ “เปล่งปลั่ง” ไม่ใช้กับท้องฟ้า และการเปรียบท้องฟ้ากับหญิงสาว ก็ไม่นิยมนำมาเปรียบ เพราะมีความแตกต่างกัน ไม่สามารถมองเห็นภาพที่ชัดเจนได้ ควรใช้คำว่า “สว่าง” หรือ “สดใส” จะเหมาะสมกว่า

ข. อากาศในยามเช้าช่างบริสุทธิ์เหมือนดอกกุหลาบแรกแย้ม

ดอกกุหลาบ เป็นสัญลักษณ์ของความรัก ส่วนอากาศบริสุทธิ์ไม่ใช่เรื่องของความรัก ไม่ควรนำมาเปรียบ ทำให้สื่อความไม่ชัดเจน

4. ใช้ภาษาไม่สละสลวย

4.1 ใช้คำเกิน

ตัวอย่าง

ก. เขาเป็นคนนิสัยอารมณ์ดี

จากประโยคนี้ ควรเลือกใช้คำใดคำหนึ่ง เพราะคำว่า “นิสัย” “อารมณ์” มีความหมายไม่เหมือนกัน นิสัย หมายถึง ความประพฤติที่เคยชิน ส่วน อารมณ์ หมายถึง ความคิด ความรู้สึก

ข. ความมิตรภาพระหว่างเราใกล้ชิดแน่นแฟ้นมาก

จากประโยคนี้ใช้คำเกิน คือ “ความ” เพราะ “มิตรภาพ” เป็นคำนามอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องมี “ความ” เพราะ ความจะอยู่หน้าคำกริยาหรือวิเศษณ์เพื่อให้กริยาหรือวิเศษณ์กลายเป็นคำนาม

ค. หลังจากการกิน รู้สึกร้อนมาก

จากประโยคนี้ควร ตัดคำว่า “การ” ออก แล้วเพิ่ม “ที่” นำหน้ากริยาเพื่อบอกสภาพ เพิ่มคำว่า “แล้ว” หลังกริยา “กิน” และเพิ่มคำว่า “จะ” นำหน้า “รู้สึกร้อนมาก” ดังนั้น ประโยคที่ถูกต้องคือ “หลังจากที่กินแล้วจะรู้สึกร้อนมาก”

* ดูรายละเอียดใน กาญจนา นาคสกุล และคณะ การใช้ภาษา (พระนคร : เกสส์ไทย, 2521), หน้า 240.1 – 240.4.

ง. เวลาเจอความยากลำบาก พยายามไปหาทางออกแก้ไขปัญหานี้

จากประโยคนี้ใช้คำเกินความจำเป็นเพราะ ไป กับ หา ความหมายใกล้เคียงกัน ก็ควรเลือกใช้คำใดคำหนึ่ง ส่วนคำว่า ทางออก ก็ใช้เพียง “ทาง” เท่านั้น เพราะ “ทางออก” เป็น คำนาม ถ้าใช้ในประโยคนี้นี้ “แก้ไข” ก็จะกลายเป็นคำกริยา แต่ประโยค“แก้ไข” ไม่ใช่กริยาแต่เป็น คำนามเมื่อใช้คู่กับ “ทาง” เป็น “ทางแก้ไข”

จ. ใช้คำเกิน และใช้คำไม่ถูกต้อง จากประโยคว่า “พวกเขาตื่นตื่นขึ้น เพราะไม่เคยเห็นเรือนอย่างนี้เมื่อก่อน”

คำว่า ขึ้น เป็นคำเกิน ไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคนี้นี้ก็ได้ ส่วนคำว่า เรือน และ เมื่อก่อน เป็นการใช้คำไม่ถูกต้อง เพราะ เรือน มองเห็นภาพไม่ได้ทั้งหมด จากบริบท ความหมายที่ผู้เขียนเขียนคือ เห็นบ้านเรือนทั้งสองฝั่งของแม่น้ำ เป็นหมู่บ้าน ไม่ใช่บ้านหลังเดียว ดังนั้นจึงควรใช้ บ้านเรือน ส่วนคำว่า เมื่อก่อน ควรใช้ มาก่อน แทน เพราะ เมื่อก่อน ควรจะวางไว้หน้าประโยคมากกว่าท้ายประโยค ซึ่งถ้าเขียนไว้ที่ท้ายประโยคควรใช้คำว่า มาก่อน จึงจะถูกต้อง

ฉ. ใช้คำเกินความจำเป็น จากประโยคว่า “ตามปกติเธอไม่ค่อยโกรธต่อใคร” กริยา “โกรธ” ในภาษาไทยตามด้วยกรรมตรงเลย ไม่จำเป็นต้องมีบุพบทมาขยาย

ช. ใช้คำเกิน จากประโยคว่า “ฉันเติบโตแล้วต้องพึ่งพาตัวเอง” ควรใช้คำว่า โต คำเดียวจะถูกต้องกว่า

ซ. ไกด์ก็พานักท่องเที่ยวไปชมเที่ยวที่วัดหยวนทอง พาน้ำชมสระสำหรับปล่อยสัตว์น้ำ

จากประโยคนี้นี้ควรเลือกใช้คำใดคำหนึ่ง ในที่นี้ควรใช้คำว่า พา เพราะ นำ เป็นกริยาที่ใช้กับสิ่งของหรือวัตถุ แต่ถ้าใช้กับบุคคลก็ใช้ได้ แต่บุคคลนั้นต้องช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แต่คำว่า พา ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน นำ แต่การใช้ต่างกันคือ พา ใช้กับบุคคลทั่วไป

ณ. ใช้คำเกิน จากประโยคว่า “มีผู้ทำกระเป๋าของเขาหาย”

จากประโยคนี้นี้ไม่จำเป็นต้องมีส่วนขยาย “ของเขา” ประโยคนี้นี้มีความหมายชัดเจน

ญ. ใช้คำเกิน จากประโยคว่า “ทุกคณะก็ต้องส่งอาจารย์และนักศึกษาเก่าไปทำหน้าที่การต้อนรับ” ควรตัดคำว่า “การ” ออก

4.2 ขาดคำ

ตัวอย่าง ก. ขาดคำเชื่อม “และ” จากประโยคว่า “วันที่ 12 13 เดือนกันยายนปีนี้เป็นวันที่ลงทะเบียนของนักศึกษาใหม่” ควรมีคำเชื่อม “และ” ระหว่างวันที่ คือวันที่ 12 และ 13 ส่วนคำว่า

ข. ขาดคำ “การ” ในประโยคว่า “แต่ความเป็นไปได้ของคบเพื่อนจะมากกว่าคบเพื่อนตาย” ควรเติม “การ” หน้าคำกริยา คือ คบ เป็น การคบเพื่อน จะทำให้ใจความสมบูรณ์ขึ้น

ค. ขาดคำ จากประโยคว่า “คุณแม่เป็นคนที่ดูแลลูกดีมาก แต่ดูแลเองน้อยมาก” ในที่นี้ขาดคำนาม คือคำว่า ตัว นำหน้า เอง ในประโยค

ง. ขาดคำและเรียงคำเข้าประโยคไม่ถูกต้อง จากประโยคว่า “ดิฉันรู้สึกว่าคุณรักที่แท้จริงระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงไม่ใช่กับเขาอยู่ด้วยกัน” ควรเพิ่ม “การ” นำหน้าคำกริยา “อยู่ด้วยกัน” จะทำให้ได้ใจความชัดเจน คือ “ดิฉันรู้สึกว่าคุณรักที่แท้จริงระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงไม่ใช่ การอยู่ด้วยกันกับเขา”

จ. ขาดคำบุพบท “ใน” นำหน้าคำนาม “ห้อง” คือ “ดอกไม้จัดห้องให้เรียบร้อย” ดังนั้นควรเขียนว่า “ดอกไม้จัดในห้องให้เรียบร้อย” จึงจะถูกต้อง

4.3 ใช้คำไม่เหมาะสม

ตัวอย่าง ก. ความหมายของคำว่าภาษาอันรวมความหมายกับภาษาพูดและภาษาเขียนว่า เป็นสิ่งที่สื่อสารอย่างหนึ่ง

ประโยคนี้ควรแก้ไขโดยเปลี่ยนคำหรือกลุ่มคำ เพื่อให้สละสลวยขึ้น ดังนี้ คือ ความหมายของคำว่าภาษาอันรวมความหมายกับภาษาพูดและภาษาเขียนว่า เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่ง

ข. หลังจากนั้นดิฉันได้เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

ประโยคนี้ การเรียงลำดับหน่วยย่อยและหน่วยใหญ่ ควรเรียงจาหน่วยย่อยที่สุดไปหาหน่วยใหญ่ที่สุด คือ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ค. การจัดทำโครงการอนุรักษ์ไทยในครั้งนี้ จุดประสงค์อีกประการก็คือเกรงว่าภาษาไทยและวรรณคดีกำลังจะถูกลืมเลือนไปในความทรงจำของคนไทย

ประโยคนี้ คำว่า “ไทย” ขยายได้ทั้ง “ภาษา” และ “วรรณคดี” จึงควรย้าย “ไทย” ไปไว้ข้างหลัง “วรรณคดี” ว่า การจัดทำโครงการอนุรักษ์ไทยในครั้งนี้ จุดประสงค์อีกประการก็คือเกรงว่าภาษาและวรรณคดีไทยกำลังจะถูกลืมเลือนไปในความทรงจำของคนไทย จึงจะเหมาะสมกว่า

ง. ข้าพเจ้าเมื่อได้ชมโบราณสถานทั้งสองแห่งนี้แล้ว...

“เมื่อ” เป็นคำเชื่อมที่นิยมวางไว้ต้นประโยค จึงควรย้าย “เมื่อ” ไปไว้ข้างหน้า “ข้าพเจ้า” ดังนี้ เมื่อข้าพเจ้าได้ชมโบราณสถานทั้งสองแห่งนี้แล้ว...

จ. โปรดมาเลือกตั้งลงคะแนนกันนะคะ

ประโยคนี้กริยา “ลงคะแนน” ควรมาก่อนกริยา “เลือกตั้ง” จึงควรย้าย “ลงคะแนน” ไปไว้ข้างหน้า “เลือกตั้ง” ดังนี้ โปรดมาลงคะแนนเลือกตั้งกันนะคะ จึงจะเหมาะสมกว่า

5. การสะกดการันต์

ดวงใจ ไทยอนุญ (2550) กล่าวว่า การเขียนกับการอ่านมีความสัมพันธ์กัน การอ่านให้ถูกต้องอยู่ที่การเขียนที่ถูกต้องด้วย ดังนั้นการใช้ตัวสะกดการันต์จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องระมัดระวังอย่างมากเช่นกัน เพราะนอกจากจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อความหมายแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงระดับความรู้ของผู้เขียนด้วย โดยเฉพาะผู้ที่กำลังศึกษาหาความรู้ ยิ่งต้องใช้ตัวสะกดการันต์ให้ผิดน้อยที่สุด โดยศึกษาจากพจนานุกรมฉบับปัจจุบันเป็นหลัก

จากงานวิจัยนี้ นักศึกษามีข้อบกพร่องในการเขียนสะกดการันต์อยู่ไม่น้อย ซึ่งจะขอยกตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ดังต่อไปนี้

5.1 ใช้พยัญชนะผิด

คำที่เขียนผิด

เกเขียน

กงสุล

กฎ

กบฏ

กระตือรือร้น

ก่ายเตี้ยวลาดหน้า

กะเพาะ

กะทัดรัด

คำที่ถูกต้อง

เกเขียน, เกเชียร

กงสุล

กฎ

กบฏ

กระตือรือร้น, กระตือรือร้น

ก่ายเตี้ยวลาดหน้า

กะเพาะ

กะทัดรัด

คำที่เขียนผิด

กะทันหัน

กะทิ

กะพง

กะเพรา

กะลา

กังวาน

กัญชา

กาลเทศะ

เกร็ดความรู้

เกล็ดปลา

ขลุ่ยขลิบ

ชั้นทศกร

ขัดสมาธิ

ขากรรไกร

ขาดดุล

ข้าวราดแกง

ซี่งั่ว

ขึ้นฉ่าย

ไข่มุก

ค้อน

คอนเสิร์ต

เครื่องราง

จลาจล

ชมพู่

ซาบซึ้ง

ต้มโคล้ง

ถนนลาดยาง

ถั่วพู

ทนทายาด

ทะเลสาบ

คำที่ถูกต้อง

กระทันหัน

กระทิ

กระทง

กระทะเพรา

กระลา

กังวาล

กัญชา

กาลเทศะ

เกล็ดความรู้

เกล็ดปลา

ขลุ่ยขริก

ชั้นทศกร

ขัดสมาส

ขากันไกร

ขาดดุลย์

ข้าวลาดแกง

ซี่เท้า

คื่นช่าย

ไข่มุก

หม้อน

คอนเสิร์ต

เครื่องราง

จราจล

ชมภู

ทราบซิ่ง

ต้มโคล้ง

ถนนลาดยาง

ถั่วพู

ทนทายาท

ทะเลสาบ

คำที่เขียนผิด

ทูต
 นักพิราบ
 น้ำมันก๊าด
 บาตร
 บิณฑบาต
 บุคลิก
 เบรค
 ปรากฏ
 ปราศรัย
 ปิกนิก
 ผัดเปลี่ยน
 ผัดไทย
 ผัดเวลา
 ผาสุก
 ผอเรือ
 ฝรั่งเศส
 พิศวาส
 พิศดาร
 เพชฌฆาต
 มงกุฏ
 ยุ่งกันปล่อง
 รสชาติ
 ลมปราณ
 ลมหวน
 เลิกรา
 เลื่อนราง
 วังผัด
 วิญญาน
 เวนคืน
 สัญลักษณ์

คำที่ถูกต้อง

ทูต
 นักพิราบ, นักพิลาบ
 น้ำมันก๊าด
 บาต
 บิณฑบาตร
 บุคคลิก
 เบรค
 ปรากฏ
 ปราศัย
 ปิคนิก
 ผัดเปลี่ยน
 ผัดไท
 ผัดเวลา
 ผาสุก
 ผลเรือ
 ฝรั่งเศส
 พิศวาท
 พิศดาร
 เพชรฆาต
 มงกุฏ
 ยุ่งกันป่อง
 รสชาติ
 ลมปราน
 ลมหวล
 เลิกลา
 เลื่อนราง
 วังผัด
 วิญญาน
 เวรคืน
 สัญลักษณ์

คำที่เขียนผิด

สันโดษ

สัมมนา

สาปสูญ

สาปแช่ง

สายสัญญาณ

สีสัน

อาเจียน

เอเซีย

โอกาส

ไอศกรีม

คำที่ถูกต้อง

สันโดศ

สัมมนา

สาปสูญ

สาปแช่ง

สายสัญญาณ, สายสัญญาณ

สีสรร

อาเจียร

เอเชีย

โอกาส

ไอศกรีม, ไอศกรีม

5.2 ใช้สระผิด

การเขียนสระผิดในงานวิจัยนี้ ถ้าเป็นการเขียนตำแหน่งของสระที่บกพร่อง ก็ถือว่าการใช้สระผิด ดังต่อไปนี้

คำที่เขียนผิด

ขมีขมัน

ขโมย

ชี้เฝ้า

ขึ้นฉาย

ครุภัณฑ์

โควตา

ซาลาเปา

ซ่าหริ่ม

จระเข้

จัตุรัส

จับฉ่าย

ชบา

ช่อม

ชดอ

ทยอย

คำที่ถูกต้อง

ขมีขะหมัน

ขโมย

ชี้เฝ้า

ขึ้นซ้าย

ครุภัณฑ์

โควต้า

ซาละเปา

ชะหริ่ม

จระเข้

จัตุรัส

จับไฉ่

ชะบา

ชะม่อม

ชดอ

ทยอย

คำที่เขียนผิด

ทแยง

ทะลึ่ง

เทิดทูน

บรวทัด

บอระเพ็ด

บังสกุล

บันได

บาดทะยัก

ประณีต

ไผท

พะเน้าพะนอ

ภารกิจ

มหรสพ

มังสวิวัติ

มาตรฐาน

ลำไย

สบาย

สบู๋

สะดวก

สะอาด

สังเกต

ล่ำมะโนคร้ว

หยักศก

หลงไหล

เหลวไหล

อนุญาต

อะไหล่

อิสรภาพ

คำที่ถูกต้อง

ทะแยง

ทลึ่ง

เทอดทูน

บันทัด

บรเพ็ด

บังสกุล

บรไร

บาดทะยัก

ปราณีต

ผไท

พะเน้าพะนอ

ภารกิจ

มโหรสพ

มังสวิวัต

มาตรฐาน

ลำไย

สบาย

สบู่

สดวก

สะอาด

สังเกต

ลัมโนคร้ว

หยักไศก

หลงไหล

เหลวไหล

อนุญาต

อาไหล่, อะไหล่

อิสรภาพ

5.3 ใช้วรรณยุกต์ผิด

คำที่เขียนผิด

ก็อก

เคັก

เขี๊ต

เต็นท์

แท็กชี

โน๊ต

สนู๊กเกอร์

ออกซิเจน

คำที่ถูกต้อง

ก็อก

เค้ก

เขี๊ต

เต็นท์

แท็กชี

โน้ต

สไนุกเกอร์, สไนุกเกอร์

ออกซิเจน

5.4 ใช้ตัวการันต์ผิด

คำที่เขียนผิด

ครองราชย์

คฤหาสน์

จักรพรรดิ

โจทย์เลข

โจทก์จำเลย

เซ็นชื่อ

ดำรง

นิเทศ

ไนต์คลับ

ผูกพัน

ภาพยนตร์

มัคคุเทศก์

ย่อมเยา

ลายเซ็น

โล่

ศึกษานิเทศก์

สังสรรค์

สายสัญญาณ

คำที่ถูกต้อง

ครองราช

คฤหาสน์

จักรพรรดิ

โจทก์เลข

โจทก์จำเลย

เซ็นชื่อ

ดำรง

นิเทศก์, นิเทศน์

ไนท์คลับ

ผูกพัน

ภาพยนตร์

มัคคุเทศก์

ย่อมเยาว์

ลายเซ็น

โล่

ศึกษานิเทศ

สังสรรค์

สายสัญญาณ, สายสัญญาณ

คำที่เขียนผิด

ลำอาจ

สิงโต

สแตมปี

หงส์

อานิสงส์

อิเล็กทรอนิกส์

อุโมงค์

คำที่ถูกต้อง

ลำอาจค์

สิงห์โต

สแตมป์

หงษ์

อานิสงษ์

อิเล็กทรอนิกส์, อิเล็กทรอนิกส์

อุโมง